

Les reunions de grup moltes vegades es continuen a la porta del Casal. Quan s'acaba la reunió oficial es forma a la vorera un grup divers, que comença per salutacions, o "si us plau, no t'oblidis de trucar-me", i que a vegades deriva cap a una conversa llarga i apassionant, molt més llarga que la del grup. I quina pena que sigui tan tard !.

Els pocs vianants que passen per aquelles hores pel carrer Balmes han de demanar pas. La conversa ha anat pujant de to de veu, els set que són al carrer parlen tots a l'hora i ja són dos quart d'una.

El tema ha sortit per pura urgència. *Resulta que entre una cosa i una altra ens hem hipotecat de per vida.* No cal explicar-se massa. Tothom ho entén. És una de les situacions més constants entre la gent que està al voltant dels trenta i vol..... una casa, casar-se, una estabilitat, ... res de l'altre món, senzillament viure.

En un moment en que tots paren de parlar, ho fa una noia que ha anat seguint la conversa, mirant i escoltant concentrada. Es diu Begoña, va venir per un màster; i ha trobat feina en una auditoria; contracte temporal, com gairebé tothom, però fa prou mèrits.

-¿Sabeis la solución ?.... curas paliativas !!!!.

Tots resten parats. Hi ha quelcom en aquestes paraules que hi toca a fons. És una crítica o és un cataplasma. Potser les dues coses. Crítica o cataplasma cal aclarir-ho.

- Què vols dir, Begoña ?.

- Pues,.... gresca, ir a cenar, marcha, ... curas paliativas!. Cuando tantos hemos claudicado de nuestros principios siempre nos quedan las curas paliativas para hacernos soportar el fracaso.

La que es va armar. Tots a l'hora. Els veïns van estar a punt de cridar a la Guardia urbana. Ai, la Begoña!!, tan calladeta!

I tu, què en penses? Què fas per mirar de canviar les coses? Vas només a la teva bola, per molt raonable i justa que sigui? No creus que estem arribant a una explotació total? O, potser, ja t'has situat a les "cures pal·liatives" ?.

Guardau-vos dels falsos profetes! Que venen a vosaltres disfressats d'ovella, però per dintre són llops rapaços. Pels seus fruits els coneixereu. ¿Es cullen potser raïms dels cards o figues dels arços ? Tot arbre bo dóna fruits bons i tot arbre dolent dóna fruits dolents. (Mateu 7, 15-17)